

Đức Chúa Trời, con người, và Sa-tan

Đọc Kinh văn: Gióp 1:6-12; 2:1-7; Mat. 12:26; Hê. 2:14; La. 16:20; Khải. 12:5, 7-11

I. Toàn bộ Kinh Thánh là kĩ thuật về những điều liên quan đến Đức Chúa Trời, con người, và Sa-tan; vì vậy, khi đọc Kinh Thánh, chúng ta không những cần biết những điều về Đức Chúa Trời và con người mà còn cần biết những điều về Sa-tan—Sáng. 1:1, 26-28; 3:1, 4, 15; Ês. 14:12-14; Êxc. 28:12-19:

- A. Sa-tan là một thiên sứ và một chê-ru-bim được xúc dầu được Đức Chúa Trời tạo dựng trước khi Đức Chúa Trời tạo dựng trái đất; hắn là thiên sứ cao nhất giữa vòng các thiên sứ—cc. 12-15; Gióp 38:4-7:
 - 1. Sa-tan là “Sao mai, con trai của bình minh” (Ês. 14:12), một trong những thiên sứ đầu tiên được Đức Chúa Trời tạo dựng vào lúc “bình minh” của vũ trụ, được Đức Chúa Trời chỉ định làm đầu tất cả thiên sứ (Êxc. 28:14; Giu. 9).
 - 2. Chê-ru-bim được xúc dầu này được Đức Chúa Trời chỉ định cai trị trên vũ trụ tiền A-đam (Lu. 4:6); chê-ru-bim được xúc dầu này là người gần gũi nhất với Đức Chúa Trời, có cả vương quyền lẫn chức tế lễ, hắn giữ địa vị cao nhất trong cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời (Êxc. 18:13).
- B. Sự phản loạn của Sa-tan chống lại Đức Chúa Trời được khai thị trong Ê-sai 14:13-14 và Ê-xê-chi-ên 28:15-18:
 - 1. Sa-tan phản loạn chống nghịch Đức Chúa Trời vì sự kiêu ngạo trong lòng; lòng hắn được nhắc lên vì vẻ đẹp của hắn—Ês. 14:13-14; Êxc. 28:17.
 - 2. Ý định của Sa-tan là lật đổ uy quyền của Đức Chúa Trời và tôn mình lên ngang bằng Đức Chúa Trời; trong cuộc phản loạn chống nghịch Đức Chúa Trời, Sa-tan muốn ngang hàng với Đức Chúa Trời—Ês. 14:13.
- C. Vì sự phản loạn của hắn, Sa-tan trở thành kẻ nội thù của Đức Chúa Trời, kẻ thù của Đức Chúa Trời—Xa. 3:1-2; Khải. 12:9a; 20:2a:
 - 1. *Sa-tan* nghĩa là “*kẻ nội thù*”; là kẻ nội thù của Đức Chúa Trời; Sa-tan chống đối Đức Chúa Trời—Gióp 1:7, 12; 2:1, 6; Khải. 20:2.
 - 2. *Kẻ thù* chỉ về kẻ thù bên ngoài vương quốc Đức Chúa Trời, trong khi *kẻ nội thù* chỉ về kẻ thù từ bên trong vương quốc Đức Chúa Trời.
 - 3. Sa-tan không chỉ là kẻ thù của Đức Chúa Trời ở bên ngoài vương quốc Đức Chúa Trời mà còn là kẻ nội thù của Đức Chúa Trời từ bên trong vương quốc Đức Chúa Trời, phản loạn chống nghịch Đức Chúa Trời.

II. Quang cảnh trong Gióp chương 1 và 2 mô tả hai hội đồng được tổ chức trên trời liên quan đến Gióp—1:6-12; 2:1-7:

- A. Vì sự quan tâm yêu thương của Ngài với Gióp nên Đức Chúa Trời đã tổ chức hai hội đồng trên các tầng trời để nói về Gióp—1:6; 2:1.
- B. “Các con trai của Đức Chúa Trời,” tức các thiên sứ, đến trình diện trước mặt Đức Giê-hô-va, và Sa-tan, tức kẻ nội thù, cũng đến giữa vòng họ—1:6; 2:1; 38:7; đc. 1 Vua. 22:19-23; Thi. 89:5-8:

1. Sau khi phản loạn chống nghịch Đức Chúa Trời, Sa-tan bị Đức Chúa Trời định tội và thậm chí bị Đức Chúa Trời kết án—Ês. 14:12-15; Êxc. 28:12-19.
 2. Quyền của Sa-tan được vào trong hiện diện Đức Chúa Trời vẫn chưa bị tước khỏi hẳn—đc. Khải. 12:9.
- C. Theo sự khôn ngoan và tế trị của Ngài, Đức Chúa Trời không thi hành sự phán xét của Ngài trên Sa-tan nhưng cho Sa-tan một thời hạn giới hạn nào đó để làm một điều gì đó nhằm đáp ứng nhu cầu tiêu cực trong việc hoàn tất gia tể của Ngài:
1. Đức Chúa Trời không thể và không muốn sai bất cứ thiên sứ nào trong nhiều thiên sứ tuyệt hảo của Ngài làm điều cần làm nhằm gây thiệt hại cho Gióp để tước đi mọi thứ của ông hầu cho ông được đầy dẫy Đức Chúa Trời—Gióp 1:1, 8, 11-12; 2:3-7.
 2. Sa-tan là kẻ duy nhất trong vũ trụ có thể và sẽ thực hiện ý định của Đức Chúa Trời là tước bỏ tài sản và thành quả đạo đức của Gióp—c. 3.
 3. Quang cảnh trong các chương 1 và 2 của sách Gióp cho chúng ta thấy Sa-tan vẫn được tự do để Đức Chúa Trời sử dụng cách chủ ý như một công cụ xấu xí nhằm thực hiện sự xử lí nghiêm khắc của Đức Chúa Trời đối với những người yêu dấu của Ngài—đc. Lu. 22:31-32.

III. Sa-tan có vương quốc của hắn, tức uy quyền của sự tối tăm—Mat. 12:26; Công. 26:18; Cól. 1:13:

- A. Sa-tan có uy quyền của hắn (Công. 26:18) và các thiên sứ của hắn (Mat. 25:41), là những thuộc hạ của hắn, tức là các bậc cai trị, các uy quyền, và các nhà cai trị thế giới thuộc sự tối tăm của thế giới này; vì thế, hắn có vương quốc của hắn, tức uy quyền của sự tối tăm (Cól. 1:13).
- B. Sa-tan là kẻ cai trị thế giới này và là kẻ cai trị uy quyền chốn không trung—Gi. 12:31; Êph. 2:2:
 1. Linh (c. 2), ngữ đồng vị với uy quyền chốn không trung, chỉ về một quyền lực tập hợp, sự tập hợp tất cả các uy quyền thuộc thiên sứ ác, mà trên đó Sa-tan là kẻ cai trị.
 2. Khi chết trong các lỗi lầm và tội của mình (c. 1), chúng ta đang bước theo “thời đại của thế giới này” (c. 2), sự biểu hiện đương đại, trào lưu hiện nay của thế giới, tức hệ thống Sa-tan.
 3. Các bậc cai trị, các uy quyền, và các nhà cai trị thế giới thuộc sự tối tăm này là các thiên sứ phản loạn theo Sa-tan trong cuộc phản loạn chống nghịch Đức Chúa Trời và hiện đang ở trên cõi trời cai trị các dân tộc trên thế giới—Đa. 10:20.
 4. Điều này hàm ý rằng ma quỷ, tức Sa-tan, có vương quốc của hắn mà trong đó hắn giữ vị trí cao nhất và trong đó các thiên sứ phản loạn đang ở dưới hắn.

IV. Qua chức vụ của Ngài trên đất và sự chết của Ngài trên thập tự giá, Chúa Jesus đã chiến thắng Sa-tan—1 Gi. 3:8; Mat. 27:51-53; Cól. 2:14-15; Hê. 2:14:

- A. Trong chức vụ thuộc đất của Ngài, Đấng Christ chiến thắng đã đánh bại ma quỷ và hủy diệt các công việc của hắn—Mat. 4:1-11; 1 Gi. 3:8:
 1. Để hoàn thành chức vụ của Ngài vì vương quốc các tầng trời, Chúa Jesus phải đánh bại kẻ thù của Đức Chúa Trời, tức ma quỷ, Sa-tan—Mat. 4:1, 11:

- a. Ngài phải làm điều này như một con người; vì thế, Ngài đứng như một con người để đương đầu với kẻ thù của Đức Chúa Trời—cc. 6-7.
 - b. Ma quỷ đã thành công trong việc cám dỗ người thứ nhất là A-đam, nhưng hắn hoàn toàn thất bại khi cám dỗ người thứ nhì là Đấng Christ—c. 11.
2. Trong chức vụ của Ngài trên đất, Chúa Jesus đã hủy diệt các công việc của ma quỷ—1 Gi 3:8:
 - a. Trong 1 Giăng 3:8, từ Hi Lạp được dịch là “hủy diệt” cũng có thể được dịch là “xóa bỏ” hoặc “phân hủy.”
 - b. Vì mục đích này, Con Đức Chúa Trời đã được hiển lộ để Ngài có thể xóa bỏ và hủy diệt những việc làm tội lỗi của ma quỷ, tức là qua cái chết trên thập tự giá trong xác thịt, Ngài định tội cho tội mà hắn, là kẻ ác, đã khởi xướng; hủy diệt quyền lực của tội, bản chất tội của ma quỷ; và cất bỏ tội lẫn các tội phạm—La. 8:3; Hê. 2:14; Gi. 1:29.
- B. Trong sự đóng đinh của Ngài, Đấng Christ chiến thắng đã đuổi kẻ cai trị thế giới ra, hủy diệt ma quỷ, tước bỏ các bậc cai trị và uy quyền, và vô hiệu hóa sự chết—12:31; Mat. 27:51; Hê. 2:14; Côl. 2:15; 2 Ti. 1:10:
1. Trong công tác của Ngài trên thập tự giá, Christ đã đuổi kẻ cai trị thế giới ra và phán xét thế giới—Gi. 12:31:
 - a. Kẻ cai trị thế giới bị đuổi ra khi Sa-tan bị đuổi ra bởi công tác của Christ trong sự chết của Ngài; đồng thời, hệ thống thế giới liên quan đến Sa-tan cũng bị phán xét—1 Gi. 5:19.
 - b. Căn cứ cho sự phản loạn của Sa-tan đã bị rung chuyển, và các đồn lũy trong vương quốc thuộc đất của Sa-tan bị phá vỡ—Mat. 27:51.
 2. Trong sự đóng đinh của Ngài, Christ đã hủy diệt ma quỷ—Hê. 2:14:
 - a. Trong câu 14, từ Hi Lạp được dịch là “hủy diệt” cũng có thể được diễn tả là “phế bỏ, làm cho không có hiệu lực, trừ khử, bãi bỏ, vô hiệu hóa, loại trừ.”
 - b. Trong nhân tính Ngài và qua công tác của Ngài trên thập tự giá, Christ đã hủy diệt ma quỷ—Gi. 3:14.
 3. Trong công tác của Ngài trên thập tự giá, Christ đã làm cho các bậc cai trị và uy quyền thuộc thiên sứ bị tước bỏ, bị công khai phơi bày, và bị Đức Chúa Trời toàn thắng—Côl. 2:15.
 4. Trong công tác của Ngài trên thập tự giá, Christ đã vô hiệu hóa sự chết, làm cho nó không có hiệu lực, qua sự chết hủy-diệt-ma-quỷ (Hê. 2:14) và sự phục sinh nuốt-mất-sự chết của Ngài (1 Cô. 15:52-54) —2 Ti. 1:10.
- C. Qua phúc âm vương quốc, Đức Chúa Trời đem con người đến dưới sự cai trị của uy quyền thuộc trời hầu họ trở nên vương quốc của Ngài, tức những người được cai trị bởi uy quyền của Ngài—Mat. 24:14; Khải. 1:5-6.
- V. Là tín đồ trong Christ Jesus và con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta cần học cách chiến thắng Sa-tan trong Christ—Êph. 6:12; 1 Phi. 5:8-9; 1 Gi. 5:18:**
- A. Chúng ta không nên không biết mưu chước của Sa-tan—2 Cô. 2:11:
 1. Từ Hi Lạp được dịch là “mưu chước” nghĩa là “kế hoạch, âm mưu, mưu đồ, mưu mẹo, ý định, mục đích.”

2. Kẻ ác, tức Sa-tan, đang ở hậu trường trong mọi sự và hành động trong mọi sự, ngay cả trong nếp sống Hội thánh.
- B. Chúng ta cần mặc lấy toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời để có thể đứng chống lại các mưu kế của ma quỷ—Êph. 6:11:
 1. Ma quỷ không chỉ có các ý định gian ác mà còn có các mưu kế lừa dối để thực hiện ý định của hắn; những mưu kế này là âm mưu gian ác của hắn.
 2. Mặc lấy toàn bộ binh giáp của Đức Chúa Trời khiến chúng ta có thể đứng chống lại các mưu kế của ma quỷ—c. 11.
 3. Một trong những mưu kế của Sa-tan chống lại các thánh đồ của Đấng Chí cao là khiến họ hao mòn (Đa. 7:21, 25); khi thấy Sa-tan đang làm cho chúng ta hao mòn, chúng ta sẽ có quyền năng để đứng chống lại và đương đầu với thủ đoạn làm hao mòn của hắn.
- C. Chúng ta cần thức canh chống lại kẻ nội thù của chúng ta, tức ma quỷ, kẻ “như sư tử rống, dạo quanh tìm ai đó để ăn nuốt” —1 Phi. 5:8:
 1. Thức canh là cảnh giác như trong chiến trận, như người lính nơi tiền tuyến.
 2. Từ *thức canh* trong 1 Phi-e-rơ 5:8 ngụ ý đến sự chiến đấu; chúng ta đang tham gia vào chiến trận, và chúng ta cần cảnh giác.
 3. Nếu cảnh giác, chúng ta sẽ chống trả kẻ nội thù của chúng ta; vững vàng trong đức tin của chúng ta—v. 9:
 - a. Chống trả không phải là kháng cự hay tranh đấu nhưng là đứng vững như vàng đá, trên nền tảng đức tin của chúng ta trước ma quỷ đang gầm rống.
 - b. *Đức tin của anh em* trong 1 Phi-e-rơ 5:9 chỉ về đức tin chủ quan của tín đồ, đức tin của họ nơi quyền năng bảo vệ và sự quan tâm yêu thương của Đức Chúa Trời.
- D. Cách tốt nhất để chúng ta chiến thắng Sa-tan là sống trong linh hòa quyện—1 Cô. 6:17; 1 Gi. 5:18:
 1. Chỉ có một nơi Sa-tan không thể xâm chiếm, đó là linh của chúng ta—2 Ti. 4:22.
 2. Chúng ta có ở dưới uy quyền của Sa-tan hay không không được quyết định bởi những gì chúng ta làm; trái lại, điều này được quyết định bởi việc chúng ta ở trong linh hay ở trong xác thịt—Ga. 5:16-17.
 3. Miễn là cứ ở trong linh hòa quyện thì chúng ta sẽ được gìn giữ, và Sa-tan không thể làm gì chúng ta—1 Cô. 6:17; 1 Gi. 5:4-5, 18-21.

VI. “Đức Chúa Trời của sự bình an sẽ sớm nghiền nát Sa-tan dưới chân anh em”—La. 16:20:

- A. Việc nghiền nát Sa-tan có liên quan đến nếp sống Hội thánh—phương tiện mạnh nhất mà nhờ đó Đức Chúa Trời đắc thắng Sa-tan—cc. 20, 1, 16b.
- B. Từ Hi Lạp được dịch là “của anh em” trong La Mã 16:20 là số nhiều; điều này chỉ về Thân thể—12:5:
 1. La Mã chương 16 không nói đến Thân thể theo ý nghĩa hoàn vũ nhưng nói đến sự biểu lộ mang tính địa phương và thực tiễn của Thân thể.
 2. Xử lí Sa-tan là vấn đề Thân thể, không phải vấn đề cá thể.

3. Sa-tan chỉ có thể bị nghiền nát dưới chân sự biểu lộ thực tiễn của Thân thể trong các Hội thánh địa phương—12:5; 16:1, 4, 16b.
 4. Chỉ khi nào chúng ta có Hội thánh địa phương đúng đắn là sự biểu lộ thực tiễn của Thân thể thì Sa-tan mới bị nghiền nát dưới chân chúng ta—c. 20.
- C. Thật ý nghĩ vì Đấng nghiền nát Sa-tan dưới chân chúng ta là Đức Chúa Trời của sự bình an—c. 20:
1. Đức Chúa Trời của sự bình an là Đấng thánh hóa; sự thánh hóa của Ngài đem đến sự bình an—1 Tê. 5:23.
 2. Khi chúng ta được Ngài thánh hóa hoàn toàn từ bên trong, chúng ta có sự bình an với Ngài và với con người về mọi mặt—c. 13; La. 6:19, 22; Hê. 13:12.
 3. Sự bình an của Đức Chúa Trời canh giữ, tức làm nhiệm vụ canh gác, lòng và tư tưởng của chúng ta vì Đức Chúa Trời của sự bình an tuần tra trước lòng và tư tưởng của chúng ta trong Christ, giữ cho chúng ta được yên tịnh và thanh bình—Phil. 4:7.

VII. Sau khi người con trai được cất lên đến ngai của Đức Chúa Trời thì có một cuộc chiến trên trời, Sa-tan và các thiên sứ của hắn bị ném xuống đất, và vương quốc của Đức Chúa Trời được hiển lộ—Khải. 12:5, 7-11:

- A. Người con trai bao gồm những người đắc thắng, đại diện cho Hội thánh, nhận lấy vị trí mà toàn Hội thánh nên nhận, và thực hiện công tác của Hội thánh—2:7b, 11b; 12:5:
1. Người con trai luôn tham gia chiến đấu trên đất một cách liên tục để chống lại kẻ thù của Đức Chúa Trời là Sa-tan.
 2. Trời đang đợi người con trai, tức những người đắc thắng, đến để tiến hành cuộc chiến hầu ném Sa-tan khỏi trời:
 - a. Cuộc chiến của những tín đồ đắc thắng chống lại Sa-tan thật ra là thi hành sự phán xét của Chúa trên hắn—Gi. 12:31.
 - b. Cuối cùng, qua sự chiến đấu của họ, Sa-tan bị ném khỏi trời—Khải. 12:8-9.
- B. Ma quỷ, tức kẻ tố cáo, hiện đang ngày đêm tố cáo tín đồ trước mặt Đức Chúa Trời, nhưng tín đồ đắc thắng, là những người cấu thành người con trai, những người bị chống đối và vu khống bởi kẻ thù của Đức Chúa Trời, tức là Sa-tan, sẽ đắc thắng hắn—cc. 10-11:
1. Họ đắc thắng hắn “bởi huyết của Chiên con”—v. 11a:
 - a. Huyết của Chiên con để cứu chuộc chúng ta, trả lời trước mặt Đức Chúa Trời mọi lời tố cáo của ma quỷ chống lại chúng ta và ban cho chúng ta chiến thắng trên hắn.
 - b. Chúng ta cần áp dụng huyết này bất cứ khi nào cảm thấy bị ma quỷ tố cáo—La. 3:25; 1 Gi. 1:7.
 2. Họ đắc thắng hắn “bởi lời chứng của họ”—Khải. 12:11b:
 - a. Lời chứng của họ là lời họ làm chứng rằng ma quỷ đã bị Chúa phán xét—Gi. 12:31; Hê. 2:14.
 - b. Hễ khi nào cảm thấy bị ma quỷ tố cáo, chúng ta nên tuyên bố bằng lời về chiến thắng của Chúa trên hắn.
 3. Người đắc thắng không yêu sự sống hồn mình—Khải. 12:11c:

- a. Không yêu sự sống hồn mình là nền tảng để đắc thắng Sa-tan, để chúng ta chiến thắng Sa-tan.
 - b. Không yêu sự sống hồn mình nghĩa là chúng ta sẵn sàng từ bỏ sự sống hồn mình và không quan tâm đến sự sống hồn mình—Mác 8:34-35.
 - c. Sa-tan chỉ sợ một loại người—những người không yêu sự sống hồn mình—Khải. 12:11c.
- C. Người con trai có liên quan đến sự chuyển động mang tính thời kì quan trọng nhất của Đức Chúa Trời—Mat. 6:9-10; Khải. 11:15; 12:10:
1. Đức Chúa Trời muốn kết thúc thời đại này và mang thời đại vương quốc đến, và vì điều này, Ngài phải có người con trai là công cụ mang tính thời kì của Ngài—c. 5.
 2. Sự cất lên của người con trai kết thúc thời đại Hội thánh và mở ra thời đại vương quốc—cc. 5, 10.
 3. Việc cất người con trai lên đến ngai Đức Chúa Trời, việc ném Sa-tan xuống đất, và lời công bố trên trời tượng trưng cho việc người con trai sẽ mang vương quốc đến trái đất; đây là sự chuyển động mang tính thời kì vĩ đại nhất của Đức Chúa Trời—cc. 5, 9-10; 11:15.